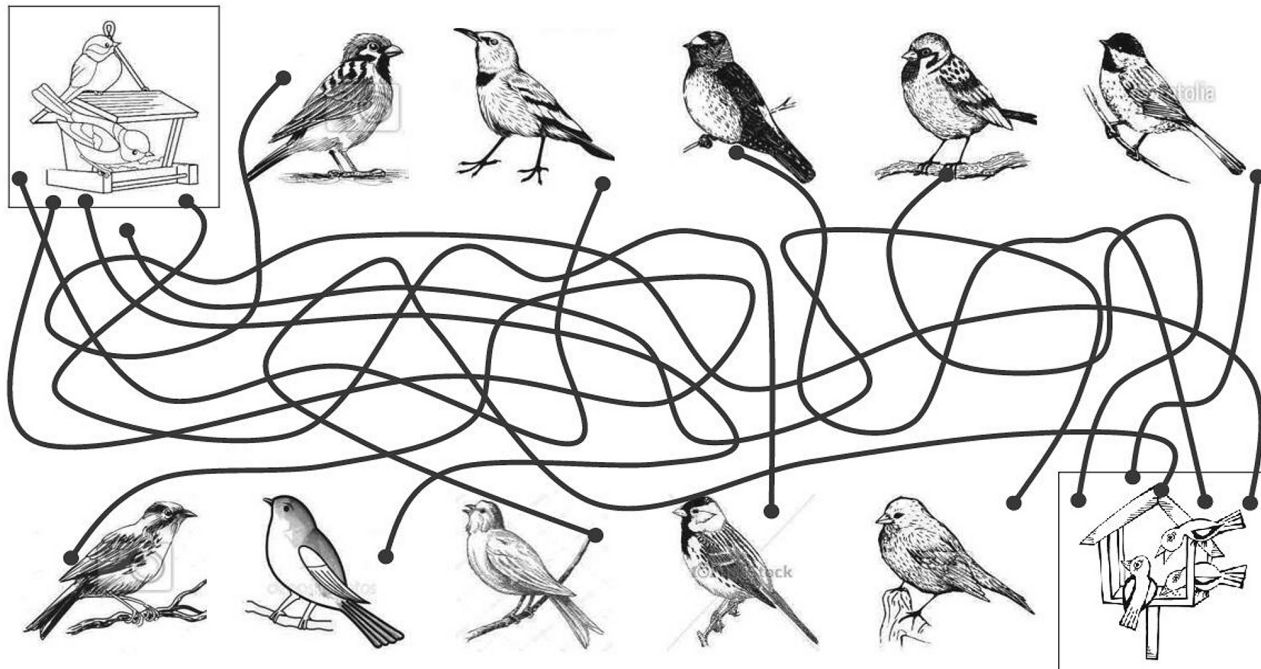

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

KRMÍTKA. Najdeš ptáčkům jejich krmítko?

PRO STARŠÍ

OSMISMĚRKA. Hledej skrytá jména. Zbylá písmena čtená po řádcích, tvoří tajenku.

Z	S	L	V	Á	A	N	I	Ř	E	T	A	K	T
D	K	U	N	H	U	T	A	E	A	R	Á	L	K
I	K	C	U	D	V	A	L	S	I	N	A	T	S
S	V	I	E	G	A	B	R	I	E	L	D	N	M
L	E	E	N	Í	P	R	E	Á	N	Ě	I	A	Ý
A	N	A	S	T	Á	Z	I	E	B	T	D	N	N
V	Á	C	L	A	V	O	R	T	R	U	CH	N	O
A	N	T	O	N	Í	N	A	A	C	R	K	A	R
V	Á	P	E	T	R	M	M	A	D	A	U	A	E
E	F	E	S	O	J	T	O	M	Á	Š	N	A	J

ADAM	KATEŘINA
ANASTÁZIE	KLÁRA
ANNA	KUNHUTA
ANTONÍN	LUCIE
CTIRAD	MARIE
EVA	MARTIN
GABRIEL	PETR
JAKUB	STANISLAV
JAN	TOMÁŠ
JERONÝM	VÁCLAV
JOSEF	ZDISLAVA

obrázky: <https://images.google.com/>

Klára Špunt Zelinková

4

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„Kdo následuje Krista, dokonalého člověka,
sám se stává více člověkem.“

(II. vatikánský koncil,
Gaudium et spes, č. 41)

Úvodní slovo

Bratři a sestry,

už je to měsíc, co jsme se klaněli s pastýři a s mudrci v Betlémě. Mohlo by se nám zdát, že po svátečním čase slavení je zde zase jen úmorná šed' všedních dní, že nezbývá než to zase nějak vydržet do dalších svátků či prázdnin. A přitom právě tuto šed' všednosti si Pán Ježíš vybral jako zvláštní prostor svojí přítomnosti v tomto světě. Vždyť sám Boží Syn většinu svého života zde na

zemi prožil naprosto obyčejně a nenápadně. Ježíšových třicet let v Nazaretě v rodině tesaře nám připomíná, že velkých dní by nebylo bez postupného a tichého růstu ve stínu každodennosti. Sám Boží Syn se nechtěl stát pravým člověkem v jediném okamžiku jakoby mávnutím kouzelného proutku, ale zvolil si cestu nás všech: cestu mnohaletého zrání a dospívání. Kéž tedy nám všem dá Pán nalézt novou chuť každý den hlouběji a hlouběji poznávat sebe i svět kolem nás a postupně, tak jako

Ježíš ve všednosti Nazareta, objevovat tajemství svého vlastního lidství.

o. Jakub Tůma

Informace

- Jak už bylo vícekrát zmíněno, od 10. ledna v naší farnosti probíhají evangelizační kurzy Alfa. Prosíme, pamatujte na účastníky i organizátory ve svých modlitbách.

- **2. února** oslavíme svátek **Uvedení Páně do chrámu**.

- **2. února** zve skautský oddíl YMCA Severky na **9. společenský večer Severek**, který se uskuteční od 19.30 hod. v sále Salesiánského střediska mládeže v Žabovřeskách.

- **Popeleční středa** letos připadá na 6. března.

- **Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle** *diecézní biskup brněnský* oznamuje, že v pondělí 4. února 2019 v 17.00 hodin při bohoslužbě v kostele Narození Panny Marie ve Vranově u Brna bude slavnostně uveden do úřadu *generálního vikáře brněnské diecéze* **Mgr. Ing. Pavel Konzbul, Dr.** pomocný biskup brněnský.

Všichni jste na tuto slavnost srdečně zváni.

Pojďme spolu

Ekumenická pout' jižní Moravou

Matice velehradská, ŘKF u kostela sv. Tomáše v Brně a Brněnský seniorát Českobratrské církve evangelické zvou na II. ročník společné pěší pouti jižní Moravou. Tentokrát se vydáme na cestu v sobotu 6. dubna 2019 (v den výročí úmrtí sv. Metoděje) a půjdeme z Nosislavi do Hustopečí. Čekají nás následující zastavení: Velké Němčice, Křepice, vyhlídka nad Nikolčicemi a Kurdějov. Hlavní část trasy do Kurdějova je cca 15 km. Dalších 5 km do Hustopečí je pak možné buď dojít, nebo se nechat odvézt. Můžeme se těšit na společné modlitby, písně a na doteky minulosti na místech, jež spojovala i dělila české bratry, novokřtěnce, luterány, helvety i katolíky, Čechy i Němce na návrších nad Svratkou a Dyjí. Sraz bude v 9:00 v evangelickém kostele v Nosislavi (odjezd vlaku z Brna v 8:10). Jídlo s sebou. Návrat z Hustopečí do Brna je možný v 16:44, 17:44 nebo v 18:44. Pro řidiče, kteří nechají auto v Nosislavi, bude zajištěn odvoz zpět. Přihlásit se můžete od 1. 2. do 31. 3. 2019 pomocí elektronického formuláře na adrese **www.pojdmespolu.eu**.

*Kontaktní osobou v naší farnosti je
o. Jakub Tůma*

25. ples farnosti sv. Tomáše

Foto J. Keprt

Důkladně vyježdění jsme pak pokračovali pochodem přes Babu až do Kuřimi. Cestou proběhlo hned několik sněhových bitev a vzájemného sněžného krmení, až se tříštily lopaty a kolem probíhající kondiční běžci stíhali jen tak tak uskakovat. Když jsme se střídavě pěšmo a střídavě na lopatách (a jejich zbytcích) i přes epidemii bolení nožiček a lenosti dostali až do Kuřimi, ihned jsme se dali do poznávání tohoto podivuhodného města. Nejprve si díky

Pet'ovi Chabičovi někteří z nás mohli všimnout v korytu potoka docela oprsklé ondatry. A při čekání na vlak na nádraží jsme si zase díky Pet'ovi Zelenkovi zahráli hru plnou překvapivých otázek a odpovědí o Kuřimi, které přiváděly do rozpaků i místní domorodce. Tak například na otázku: „K čemu je v Kuřimi nádraží?“ nedokázala odpovědět ani paní v pokladně ...

o. Jakub Tůma

Pozvánka na farní karneval

Srdečně zveme všechny malé i velké děti na tradiční farní karneval, který se letos uskuteční v prostorách fary sv. Tomáše na Lidické 6 v sobotu 2. března od 15.30 hodin.

S sebou nezapomeňte karnevalový převlek, přezůvky, drobné občerstvení na společnou svačinu a doprovod v podobě rodičů, prarodičů, či strýčků

a tetiček. Těšit se můžete na rej masek, veselé hry, tancování a zpívání i malou odměnu. Program je vhodný pro děti

od asi 2 let. Bližší informace budou viset před akcí na nástěnkách v kostele a zákristii.

*Za organizátory se těší
Veronika Veverka Papoušková*

Stručně o Mši svaté

Pokračování

4. Věřím, věříme?

Již jsme si připomněli, že ve čteních při mši sv. k nám promlouvá sám Bůh. Na toto jeho oslovení pak odpovídáme společným vyznáním víry. „Věřím“ (latinsky „Credo“) neopakujeme jenom proto, že je to velmi stará modlitba, jejíž původ je na koncilech v Nicei (roku 325) a v Cařihradě (roku 381). Text tohoto vyznání je totiž jakousi duchovní DNA křesťanství. Na malém prostoru nám zde defilují všechny hlavní pravdy naší víry, které nám vyznačují jedinou jistou a bezpečnou cestu ke spáse. Vyznání víry je naší duchovní přísahou věrnosti svému Pánu a Králi. Jako takovou bychom se ji měli tedy vždy modlit: hrdě, zřetelně, se vztyčenou hlavou, jedním hlasem. Vždy si při tom můžeme vzpomenout na svůj křest a na Velikonoce, kdy společně obnovujeme své křestní odevzdání

se Bohu. Po celou dobu vyznání víry stojíme. Slova: „Skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem ...“ říkáme na znamení naší úcty před tajemstvím vtělení Božího Syna v hluboké úkloně. O slavnostech Narození Páně a Zvěstování Páně při těchto slovech dokonce klečíme. Bůh se k nám sklání a celý se nám dává. Modlitba „Věřím“ je pak krásnou příležitostí Bohu odpovědět: „Bože Otče, Synu a Duchu svatý, vážím si Tvých darů, děkuji Ti za ně a chci je učinit základem svého života.“

o. Jakub Tůma

Do kostela nechodím jenom já

Co dělat, když člověk přijde do kostela a zrovna probíhá bohoslužba?

1. Chovejte se tiše a snažte se být citliví k lidem kolem vás.

2. Probíhá-li jakákoli bohoslužba, k příchodu na svá místa použijte výhradně boční loď. Pohyb hlavní uličkou uprostřed je velmi rušivý.

3. Pokud přijdete do kostela a zrovna je proměňování (kněz pronáší slova: „... Toto je moje tělo ... Toto je kalich mé krve ... To konejte na mou památku“), zastavte se na místě a setrvejte v tiché

modlitbě, pokud možno na kolenou. Tato chvíle je nejposvátnější z celé mše sv. Je to okamžik Kristovy oběti na kříži. Podobně je nejvýš vhodné zastavit se a s úctou naslouchat, když se čte evangelium.

4. Chcete-li se účastnit mše sv., která bude následovat, vyčkejte pod kůrem až do úplného konce předchozí bohoslužby. Nechod'te na svá místa dříve, než odejde kněz a ministranti do zákristie.

5. „*Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy ve všem jednejte s nimi; v tom je celý Zákon i Proroci.*“ (Mt 7,12)

o. Jakub Tůma

Z farní charity

Draží čtenáři Tomáška!

Rádi se s vámi setkáváme na stránkách farního časopisu i v novém roce 2019.

Příspěvky do charitní pokladničky

Z darů, kterými jste nám ještě před koncem loňského roku přispěli do charitní pokladničky jsme poskytli Charitě – služby Brno peníze na tyto účely:

Asistenční služba	7 000 Kč
Azylový dům	7 000 Kč

bychom mohli nasvítit i Pietu a oltář Sv. Kříže, tak jako tomu bylo při akci Otevřený kostel. Pokud budu i příští rok dočasně zastupovat opravdového kostelníka a hlavní brněnský život bude opět mezi Svobodákem a Moravákem, něco takového odpovědným navrhnu.

Turbomošti mají velkou zásluhu, že jsem si opravil jeden svůj velký omyl a vylepšil své názory. Se zájmem jsem sledoval nedávnou debatu a tvrzení, že člověk nemusí přijmout své biologické pohlaví, ale může si ho svobodně volit, podle toho, jak se cítí. Zaznívalo také, že to může dělat opakovaně a má svobodnou vůli vybrat si z veliké škály možností. Zajímalo mě to, byť mi takto velká lidská svoboda připadá zpupná, ale velký význam jsem tomu nepřikládal. Měl jsem za to, že se to týká jen pár výjimek, mimořádně malého počtu osob. Jsem vděčný adventním návštěvníkům, že mi umožnili poznání, jak velkého množství lidí se to týká. Opravdu u hodně osob, které na první pohled vypadaly jako chlap, jsem viděl, že se cítí být ženou, protože i v kostele měly pokrývku hlavy. Tož, zase su míň hlópe.

*Pavel Pandan Zahradník
dočasně zastupující půlkostelník*

Nevíte, prosím, k čemu je v Kuřimi nádraží?

K již tradičním zimním akcím Kluků od Tomáška patří výlet s bobováním. Letos ho měl na starosti Dan Bureš a je třeba říct, že to opět stálo za to. Počáteční obavy, zda bude vůbec na čem jezdit, byly rozptýleny hned na Medláneckých kopcích, kde začala pěší část našeho putování po motorizovaném transportu ze shromaždiště před nádražím v Králově Poli. Kluci byli během několika málo minut dokonale mokří a špinaví a podívaná na jejich kaskadérské kousky na směsi sněhu, trávy a hlíny pobavila nejednoho staršího vedoucího.

funkce a když mám volnou chvíli, chodím se kochat. Snažím se maximálně si tu krásu užít. Už mám zkušenost, že mé nadšení částečně opadne, když přinesou účty k proplacení.

Můj předchůdce mě upozorňoval, že nejnáročnější na kostelnické práci je vyhazovat někoho z kostela nebo už nevpustit ty, kteří chtějí vstoupit při zavírání. A ještě těžší je říci těm, kdo chtějí přistoupit ke svátosti smíření, že přišli pozdě. Učil mě, že i když je to nepříjemné, je potřeba být nekompromisní. Naštěstí jako vyhazovač působím jen vzácně. Opakované střety máme jen s neúnavným vykradačem kostelních pokladniček, ale ten se v adventní ani ve vánoční době neukázal. To, že někdo chodí do kostela jen na záchod, ohřát se nebo si nabít mobil, tolerujeme. Zvýšená návštěvnost o Adventu i Vánocích byla téměř bezproblémová.

Jeden z mých velmi vzácných zákroků na mne dost zapůsobil. Nějaký muž stál před oltářem Sv. Kříže a něco hlasitě mumlal a zdálo se mi, že směrem k Ukřižovanému hrozí. Nerozuměl jsem, co říká, a ani on mě nevnímal. Když se pokusil směrem k oltáři hodit prázdnou plechovku od piva, vytlačil jsem ho ven. Teprve před kostelem jsme spolu dokázali mluvit. Ukázalo se, že ho venku okradli a on logicky usoudil, že v tom Všemohoucí a Vševědoucí nutně musel mít prsty

nebo tomu aspoň nezabránil. Šel si to tedy s Ním vyřídit do jeho domu. Tak mi došlo, že jsem z kostela vyvedl mimořádně silně věřícího člověka.

To, že lidé chodí ke svátosti smíření i po konci vyhlášené doby, se děje před všemi velkými svátky běžně. Snažím se jim říct, že už je nikdo nevyzpovídá a bráním jim zařadit se do fronty, která tam vždy ještě stojí. Přesvědčuji je, že musí přijít jindy nebo jít jinam. Někteří důsledek svého pozdního příchodu pokorně přijmou a se situací se smíří. Jiní ale trvají na tom, že se domluví přímo se zpovídajícím, jestli je ještě vezme, a mnou se nenechají odradit. Téměř vždy je jim přijetí svátosti umožněno. Vnímám, jak je to moudře zařízeno. Ti, co odešli, jistě nepotřebovali svátost smíření tak nutně jako ti druzí. Přesto bych chtěl poskytnout jednu důležitou informaci, která není dostatečně známá a všeobecně rozšířená: „I kněz je unavitelný.“

V první dva vánoční dny otevíráme kostel k návštěvě betléma. Oproti předchozím letům jsem tentokrát kostel nepřepažil a umožnil návštěvníkům pohyb po celém kostele kromě svatostánku. Tak jako v Adventu, vše proběhlo bez problémů. Někteří adventní i vánoční návštěvníci kostela se zajímali o to, co tu vidí, a také o místní historii. Na Vánoce je asi nejdůležitější umožnit zastavení u jesliček, ale v Adventu

Uvádíme přehled darů uskutečněných z vašich peněz v roce 2018:

Léky pro nemocné leprou LL	24 000 Kč
Světlo pro svět - prevence a léčba slepoty a systémová podpora osob s postižením v rozvojových zemích	24 000 Kč
Humanitární služba Pax – pomoc lidem postiženým válkou na východní Ukrajině	80 000 Kč
Ovoce do vánočních balíčků	621 Kč

Prostřednictvím Charity - služby Brno jsme přispěli v roce 2018 na tyto účely:

Osobní asistence	25 500 Kč
Projekty spojené s pomocí bezdomovcům	26 000 Kč
Chráněně bydlení	7 500 Kč
Celkem rok 2018	187 621 Kč

Děkujeme za každý váš třeba i drobný dar, také za příspěvky do vánočních balíčků (bylo jich letos 24, podělili jsme i některé prosebníky, se kterými se setkáváme u vchodu do kostela před a po mších svatých). Přidáváme text mailu, který jsme dostali od pracovnice Charity – služby Brno:

Děkujeme Vám a všem dárcům, jídlo od vás moc potěšilo, akce byla krásná, přišlo k nám kolem 200 lidí bez domova. Celou akci mám i na svém facebooku. Se srdečným pozdravem Zuzana Csontosová

Děkujeme také všem skupinkám koledníků, které se zúčastnily Tříkrálové sbírky. Podrobné výsledky sbírky přineseme v dalším čísle

Tomáška. Zatím jen částka, kterou jsme vybrali z charitní pokladničky: 52 000 Kč. Ještě jednou děkujeme a vyprošujeme vám všem požehnaný a s Pánem prožitý rok 2019.

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

Radujte se s radujícími a plačte plačícími.

Ř 12,15

Často se stýkáme s trpícími lidmi. Někdy jsou to lidé, kteří trpí tělesně, jindy lidé, kteří trpí duševně. My neumíme posoudit, která z těchto bolestí je větší a se kterou se vyrovnat je obtížnější. Musíme však respektovat každou bolest a dát najevo, že víme, jak nemocný svou bolest snáší a jak se s ní vyrovnává. Máme mu dát najevo, že jeho utrpení není marné, ale že je velmi záslužné a že ovlivňuje nejen jeho osobu, ale i lidi, kteří jsou v jeho blízkosti, sledují jeho život a jeho reakce na prožívání toho, co je pro něj těžké.

Když člověk žije v blízkosti nemocného člověka, tak se mění jeho názory, i když si to plně neuvědomuje. Poznává, že má důvod k vděčnosti za svůj zdravotní stav, že má být ochotný pomáhat nemocnému snášet jeho utrpení a ocenit jeho snahu vyrovnat se s tím, co je pro něj těžké. Když vidí

trpělivost a sebeovládání nemocného, může to vést k přehodnocení vlastních potíží a k uvědomění si skutečnosti, že jeho vlastní potíže nejsou tak těžké, jak se mu dříve zdálo. Když je zdravý člověk ve styku s nemocnými lidmi, uvědomí si, co jsou skutečné hodnoty, na kterých záleží a co je zanedbatelné.

Styk s nemocnými ovlivňuje lidi, kteří je ošetřují mnohem víc, než teoretické studium anebo přemýšlení. To, co člověk na vlastní oči viděl a čeho byl svědkem, působí v duši člověka trvale, je uloženo v jeho podvědomí a projeví se v době, kdy to člověk potřebuje. Když je ochoten vyvodit důsledky z toho, co poznal, dostane i dost pomoci, aby byl schopen to ve svém životě uskutečnit.

Každé utrpení, které člověk prožívá, prospívá jemu, a také dalším lidem, kteří jsou s nemocným ve styku. I když si to nemocný neuvědomuje, jeho působení je hluboké a trvalé. Všichni vědí, že není snadné snášet bolest a utrpení a že pouze lidské síly na to nestačí. Musí proto každý prosit o pomoc, aby byl schopen prožívat všechno správným způsobem a aby prožívání těžkých chvil v životě bylo přínosem pro něj i pro druhé lidi. S Boží pomocí se mu to bude dařit.

o. J. Šik

Kostelnické postřehy

adventní a vánoční

Během Adventu navštěvují náš kostel i lidé, kteří sem běžně nezavítají. Už pár let se jim souhrnně říká *turbomošti*, protože poznávacím znamením je většinou plastový kelímek s tímto nápojem. Před pár lety se těžiště brněnských adventních trhů přesunulo ze Zelňáku na náměstí Svobody a na Moravské náměstí.

Zodpovědní občané berou na této trase po řadě všechny stánky a atrakce, tedy i kostel sv. Tomáše. Většinou poklidně korzují, udělají pár fotek a selfie a pokračují k dalšímu stánku na své cestě. Jen musíme zavírat mřížku před hlavním oltářem, protože jsou zvědaví a chtějí si užít vše. Při bohoslužbách neruší, právě probíhající mše je spíše od vstupu do kostela odradí. Jen při adoracích, kdy nepoznají, že se v kostele něco děje, musíme zřizovat umné zátarasy. Turbomoštní návštěvy tak propojují světské adventní dění venku s tím trochu klidnějším v kostele.

Letos poprvé jsme na podnět o. Jakuba o adventních sobotách po večerní mši svaté umožnili ztišení v setmělém kostele. Až do 20. hodiny byl kostel otevřen, zhasnuta všechna elektrická světla a v kostele svítily

jen svíčky. O. Jakub se domníval, že tuto příležitost ke ztišení využijí hlavně farníci, ale chodili především návštěvníci brněnských adventních akcí. Přišli z mohutně osvětlených ulic, stánků a vyhlídkového kola a v tmavém kostele tiše poseděli. Často slyšíme, že Pán Ježíš je světlem, že i my jím máme být, že máme světlo šířit a podobně. Já si vždy vzpomenu na slova mé oblíbené básničky: „Světlo někdy i bolí, ale co na tom, jen když znamená konec slepoty.“ Tento Advent jsme měli největší úspěch se šířením tmy. Asi proto, že v ty sobotní večery se náš kostel hodně odlišoval od venkovního dění a to kolemjdoucí mohlo víc přitahovat. Sám vím, že právě ve tmě se v člověku nejsnáze rozsvítí.

Připadalo mi, že se prožívání adventní doby na náměstích a v ulicích hodně liší od toho, co prožíváme v kostele nebo doma. Možná se to nějak doplňuje. Otec Martin mě upozornil, že na sebe i navazujeme: když v kostele stavíme betlém, na náměstí ho bourají. A opravdu, byl jsem se podívat a v den, kdy dokončujeme náš betlém vkládáním jesliček s Ježíškem, bylo na náměstí na místě, kde celý Advent betlém stál, jen pár stébel slámy.

Na Vánoce připravujeme nejen sebe, ale i náš kostel. Začíná to velkým sobotním úklidem, který geniálně řídí Jana Synková, jejíž pravidelnou

práci během roku moc neregistrujeme. Další aktivní farníci navezou stromky a velký strom, které je potřeba nazdobit. Tady odvedou velkou práci i děti a hlavně ty, které jim tuto činnost umožní. Předvánočních akcí je celá řada, některé probíhají na faře, další v zákristii. Nejnáročnější je, kromě činností s dětmi, vztyčení a ozdobení velkého stromu a stavba betléma. To dělají zkušení, a také každý rok stále ti stejní farníci. Důležité je také zajištění dostatečného množství mechu pro plochu betléma, ale zasloužilého kostelníka, který ho dováží, tady raději nebudu jmenovat, protože si nejsem jist, zda nejde o lesní pých.

Na úklidu, výzdobě a řadě dalších akcí se v Adventu podílí hodně lidí, většinou ti, kdo jsou aktivní celoročně. Chci se tu více zmínit o skupině dam, které se starají o květinovou výzdobu. I ty pracují celoročně a jejich práce není vidět. Tedy jsou vidět nádherné výsledky jejich činnosti, ale jen kostelníci a kaplani mohou registrovat, kolik je ta práce stojí úsilí, energie a času, protože ji dělají v zavřeném kostele. Je to čistě ženské dílo, pokud jsou výjimečně zapojeni mužští rodinní příslušníci nebo já, jde vždy o činnosti typu přines-podej-podrž. Myslím, že náš kostel se dlouhodobě vyznačuje mimořádně krásnou květinovou výzdobou. Zejména ta velikonoční a vánoční je opravdu nádherná. Tady trochu zneužívám své